

sætninger – får mulighed for livet igennem at forøge deres kompetencer. Ny teknologi vil uafbrudt stille os over for en lang række vanskelige valg, der kræver viden, indsigt og samtale/dialog, for at vi som borgere kan tage stilling.

Vi har et samfund, der bliver mere og mere individualiseret, og som gør, at det kræver større og bedre og i virkeligheden en revitalisering af de demokratiske institutioner, hvor vi mødes på tværs af de fora, vi plejer at gå rundt i hver for sig. Det slås der virkelig hul på med den politik, regeringen lægger på uddannelsesområdet indtil videre.

Jeg har noteret mig af de svar, vi i Uddannelsesudvalget har fået fra Undervisningsministeriet i forbindelse med L 79, at Venstre og De Konservative, altså regeringen, skelner – ofte er svarene præget af det – mellem den fritidsorienterede del af uddannelsessektoren og den kompetencegivende del af uddannelsessektoren. Jeg noterer mig også, at besparelserne meget brutalt rammer der, hvor hovedvægten kunne opfattes som en del af den fritidsorienterede del af uddannelsessektoren.

Der mener jeg, at regeringen ser bort fra noget, der er meget, meget centralt: at den reelle kompetence, som kommer ved det utraditionelle, det uautoriserede, og som meget ofte ligger uden for systemerne i uddannelsessektoren, og som sker gennem personlig udvikling og dygtiggørelse, er baggrunden for den formelle kompetence.

Der var engang en konge i Danmark, som sagde noget klogt. Han sagde: »Godt nok er vi blevet fattige, men vi behøver jo ikke at blive dummere.«

Danmark er ikke i en økonomisk krisesituation. Vi er ikke i en situation, der berettiger det kraftige hug, der sker for de uddannelsesmæssigt dårligst udrustede og på den folkelige oplysnings grund. Det er simpelt hen brutalt.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil gerne indlede med at sige, at jeg næsten har lyst til at stille mig herop og lade være med at sige noget i 5 minutter.

Seks gange har jeg stillet de samme spørgsmål, og seks gange har jeg ikke fået noget svar, og så er der nogle, der stadig undrer sig over, at jeg udtaler min hån over for det her sted. Jamen det kan der da ikke være noget mærkeligt i med den behandling, den nuværende regering giver oppositionen.

Her er ikke nogen debat, her er ikke nogen reelle svar, herfra starter ingen folkelig debat i forhold til resten af befolkningen, det er løgne, det er manipulation, og det er fortællelser. Det har ingenting med demokrati at gøre. Det er elitært, og det er centralistisk, og det er fløjtende arrogant.

Min skepsis over for det her system bliver større og større for hver evig eneste gang, jeg sætter mine ben på Christiansborg. Jeg havde ærlig talt håbet, at det ville forholde sig omvendt.

Jeg vil så også gerne sige lidt om den her debat i dag, for den handler jo lidt om det samme, nemlig demokratiet i vores samfund: om folkeoplysning, om almen dannelse, om folks mulighed for at deltage i en debat, og det ønsker denne her regering tydeligvis ikke. De, der er dårligst uddannede og har sværest ved at deltage i den folkelige debat, skal have endnu dårligere mulighed for at få uddannelse, end de har i dag.

Der må man rose den tidligere regering. Uanset at jeg ikke altid har været så glad for den tidligere regering, så havde de i det mindste en ambition om, at 95 pct. af en ungdomsårgang skulle have en uddannelse, og det er sådan set fornuftigt. Man kan så sige, at det var ærgerligt med den tidligere regering, at den var lidt ligeglad med, hvordan det skete, bare det skete.

Det største problem, der er med de danske uddannelser i dag, er den markedsførelse af uddannelserne, der sker, en markedsførelse, som blev indledt af tidligere undervisningsminister Bertel Haarder, fortsat af SR og nu igen videreført af den nye VK-regering.

Kl. 13.35

Uddannelse bliver betragtet som en vare, der skal leveres af en virksomhed. Og de grundlæggende elementer i markedsførelsen er taxametersystemet, hvor man giver penge pr. fuldført elev. Det sikrer, at et politisk flertal kan styre uddannelserne den vej, de vil, altså igen en magtcentralisering, et elitært tiltag og fuldstændig mangel på frit valg for de enkelte og frit valg for de enkelte institutioner.

De her taxametersystemer skal sikre, at uddannelsen fokuserer på produkter frem for kvalitet og på, at der inden for systemet kan laves nedskæringer, der gennemføres forholdsvis skjult – det sker igen ved finansloven i år – og når jeg siger forholdsvis skjult, er det, fordi det er åbent for alle, hvor mange procent der bliver skåret med. Hvis ellers finansministeren gider fremlægge de reelle tal, ligger det forholdsvis